

ални произведения на този градъ е кебето, което се казва „ямболско кебе“, обаче то се изработва въ Сливенъ и се изнася въ Румелия, арабскитѣ и персийски земи. Обикновено търговията на вилаетскитѣ жители, както и работата на занаятчиитѣ се състои въ изработването на разни видове кебета отъ тифтикъ и на разноцветни черги. Всичкитѣ тѣзи работи се ваятъ въ тѣзи долапи вжтрѣ въ водата. Чудна гледка прѣдставляватъ тѣ. Освенъ тѣзи ателиета, въ чаршията има до двестѣ дюкени. Безистенъ нѣма. Жителитѣ обличатъ разни сукнени облѣкла и говорятъ и български. Раята е изключително българска.

Тукъ останахме само единъ день. На другия день тръгнахме на западъ, минахме презъ богати села, разположени на планински поли и стигнахме с. Хъдъръ-Ага. То се намира на планинскитѣ поли, състои се отъ двѣ кжщи, съ джамия и ханъ и е мюсюлманско. Селото е вакуфъ на синоветѣ на Ибрахимъ Ханъ. Жителитѣ му сж свободни отъ всичкитѣ тежки задължения.

Пакъ тръгнахме на западъ по политѣ и стигнахме въ крѣпостъта на Загра-Ениджеси (Нова-Загора)“.

Първиятъ томъ отъ „Историята на градъ Сливенъ“ ни ангажира съ самия *градъ*, а втория — съ неговото *население*.

Нуждно бѣ да се види какъ се е зародило заселището Сливенъ, какъ е достигнало до днешния си видъ, и, следователно, каква му е била сждбата презъ разнитѣ времена, та следъ това да се разгледа *отъ вжтрѣ* — да се проследи разностранния развой на неговото *население*. Съ други думи настоящия томъ ще ни занимае на първо мѣсто съ политическия, духовенъ и економически вървежъ на Сливенци, а на второ — съ битовитѣ имъ чѣрти.

А.

Политически, духовенъ и економически вървежъ на Сливенци отъ старо време до днесъ.

1. Политически развой: приносътъ на Сливенци въ възраждането на българитѣ.

Почваме съ тоя отдѣлъ, защото той ангажира съществената частъ отъ миналото на Сливенци и защото политическото движение у насъ бѣ прѣдговоръ и основа на останалитѣ.

Старобългарската литература до робството ни — предимно черковна — бѣ най-малко изразъ на политически, народни възжеления. Дори къмъ края на това робство, тѣ нареченото „духовно пробуждане“ на българитѣ блѣднѣ предъ *политическото*. Народния ни епосъ презъ тоя пери-